

Hroby lásky a snů - Kůs, Petr

1. Širá pláň usíná, obzor lampu zhasíná,
dívku svou nechal tam voják stát,
v srdcích žár, v duších mír, do rtů jejích se vpil,
[: 'musím jít, abys klidná mohla spát.' :]

2. Jinej kraj, stovky mil, krve proud se v řeku slil,
osud rád z nevinných daň vybírá,
a když výstřely zní, loučí se s ní
[: a pak(to) svý poslední 'sbohem' dá. :]

R: Oheň hoří duši mou, rudej stín na prsou,
k horám v dálce náš sen odletěl,
ztratil kůň cestu svou, hrdinů hroby jsou,
teď už vím, co jsem dřív vědět měl,
proč já blázen jsem neváhal a šel.

3. Vlčí máky a rmen, řady křížů, řady jmen,
hroby snů a hroby lásky tam jsou,
zoufalství zbylo v nás, v duši studí led a mráz,
[: to si přál svět pro větší slávu svou. :]

4. Starej dům v údolí, k nebi stoupá modrej dým,
tam dívka svůj sen marně sní,
zhasil Bůh jeho svíc, kdo si troufá jí říct,
[: že se k ní nikdy víc už nevrátí. :]

R: + ztratil kůň cestu svou, hrdinů hroby jsou,
teď už vím, co jsem dřív vědět měl,
proč já blázen jsem neváhal a šel ...